

סיכום דיון ועדה למשפחות צעירות, עיריית תל אביב-יפו

בראשות חן קראוס שמחוני, עו"ד – יו"ר הוועדה

מיום שלישי, כ"ו בטבת התשפ"ה, 07/01/2025

משתתפים:

חן קראוס, עו"ד – חברת מועצת העירייה ויו"ר הוועדה
אסף זמיר, עו"ד – מ"מ וסגן ראש העירייה
חן אריאלי - סגנית ראש העירייה
מיטל להבי – סגנית ראש העירייה
דניאל ליטיוון - מתמחה
גיא דניאל אבנר – חבר מועצה
נוי אלראי שניצר – חברת מועצה
גל פרוייקט – סגן גזבר ומנהל אגף גביית ארנונה ומים
אסף יצחקי – מנהל היחידה לנוער וצעירים
אבישי שפירא- מנהל תחום בכיר לצעירים
קליה ליבנה עמרם - מנהלת מזאה 9, בית הצעירים
יורם ענבל – מנהל המחלקה לניהול קאנטרים
יואב בן ארצי - פרויקטור לנושא חירום
הילה פלד – מנהלת תוכניות
שיר כהן - מתאמת פעולות המינהל
גלית גולדברג – מנהלת מועדון דיגיתל
ענת רודניצקי – מנהלת הרשות לדיור
איילת בר סטיבנס - רכזת תחום מסחרי נוער וחילים דיגיתל
ענת שפירא – צוות אימפקט
מאיה בונה – צוות אימפקט
שרון - נשות מילואים
ענבל בורנשטיין - מנהלת מטה מקצועי ומתאמת פעולות המינהל
אריאלה וינלי – יוזמת פרוייקט מילואים
ענת הוכנר – יוזמת פרוייקט מילואים
בר מתניה – מרכזת מועדון דיגיתל
מילואימניק
שמעון- פצוע קטוע
יואב- פצוע קטוע
דניאל ויינברג – יו"ר אגודת הסטודנטים במכללה האקדמי ת"א-יפו
דניאל זילבר – יו"ר אגודת הסטודנטים

אפרן קמינר - תושבת
טל גרינר – צו כושר
ליאור חזן – אוניברסיטת ת"א, ראש תחום חווית הקמפוס
בנג'י דיטשר- מילואימניק בעל עסק
אביטל רוזנפלד- אשת מילואימניק
אלון קמינר- פצוע צה"ל
ורד חן - מנהלת לשכה
אריאלה מיניאלי – תושבת ת"א
ענת הוכנר- תושבת

חן קראוס, יו"ר: ראשית, ברצוני להודות לשרון, אחת ממייסדות פורום נשות המילואימניקים. הכרתי אותה בתחילת המלחמה כששנינו התמודדנו עם יציאת בני זוגנו למילואים - היא עם שתי בנותיה, ואני עם עומר ורעי בבטן. שרון הייתה עבורי תמיכה משמעותית ברמה האישית, ובמקביל הובילה שינויים מהותיים בתפיסה הלאומית כלפי נשות המילואימניקים. הוועדה הזו היא פרי שיתוף פעולה עמה. תודה גם לצוות המסור: לורד, מנהלת הלשכה, על הארגון המוצלח; לרינה על תמיכתה לאורך היום; ולדניאל, שגריר רוצ"ל המתמחה בלשכה, שהפגין מקצועיות ומסירות יוצאת דופן. מטרת הוועדה נוגעת למספר היבטים. בשנה האחרונה, העירייה פעלה רבות לטובת משפחות המילואימניקים. כיום, כשנה לתוך המצב הנוכחי, עלינו להתייחס למושג "משפחה מגויסת" בראייה עירונית רחבה יותר. עיריית תל אביב-יפו הצטיינה במתן מענים מהירים ויעילים, אך כעת עלינו להיערך לעתיד, במיוחד לאור הערכת הרמטכ"ל כי בשנים הקרובות כל אחד יידרש לבין 70 ל-100 ימי מילואים בשנה. ברמה האישית, בעלי דור הוקפץ באופן מפתיע למילואים בצפון. ריקי נמצאת כאן איתנו, ועומר אצל הדודים. האתגרים היומיומיים ממשיכים להיות נוכחים - בסבב המילואים הרביעי של דור, הצלחתי להוריד את רעי כדי לזרוק את האשפה, מה שמהווה הישג משמעותי בנסיבות הנוכחיות. עלינו להיערך למציאות מתמשכת ומורכבת יותר, ולבחון כיצד העירייה יכולה להיערך ולתת מענה הולם לסיטואציה המתפתחת. במהלך הדיון, נציגי העירייה יציגו את הפעילות שנעשתה עד כה ואת התוכניות העתידיות. לאחר מכן, נשמע את נציגי התושבים מזוויות שונות, ונקיים דיון פתוח. אני מודה לנבחרי הציבור שהגיעו לוועדה היום: חן אריאלי וסגנית ראש העירייה מיטל לאבי, וחברי המועצה גיא ונוי. אנחנו נמצאים עכשיו בפייסבוק לייב כך שהוועדה פתוחה לקהל הרחב.

יורם ענבר: שמי יורם ענבר, מנהל אחזקה בקאנטרי העירוני. מתחילת המלחמה הרחבתי את תחומי אחריות לטיפול במפונים ובמילואימניקים. כחייל מילואים בעברי, שירתי 20 שנה בגדס"ר 646, ומכיר היטב את האתגרים, אם כי לא בעוצמות של המלחמה הנוכחית. תל אביב-יפו מובילה ארצית באחוז המשרתים במילואים מקרב תושביה, עם מספר ימי מילואים מצטבר הגבוה ביותר בארץ. הנתונים מפריכים את הדעות הקדומות שהושמעו בתקשורת כלפי העיר. מבחינת ההטבות, אנו מציעים מגוון פעילויות חינוכיות במרכזים הקהילתיים. בקאנטרי, התחלנו עם שלוש עד חמש כניסות חינוכיות וכיום מעניקים שתי כניסות חודשיות למשרתים ובני משפחותיהם. הזיהוי מתבצע דיגיטלית באמצעות צו 8. בנוסף, קיימנו פעילויות הפגה מגוונות, כולל בתחום הדיון, שעליהן יפרט אבישי בהמשך.

אבישי שפירא: כמנהל קהילה, אנו פועלים במקביל ליורם שמתכלל את הנושא ברמת המינהל, וליחידת הצעירים המפעילה את מרכזי הצעירים. הטיפול במילואימניקים מתבצע משתי זוויות: תמיכה ישירה במשרתים עצמם, ומתן מענה למעטפת המשפחתית - הורים, ילדים ובני זוג. בעוד שהקאנטרים והמרכזים הקהילתיים מתמקדים בהטבות למשפחות, מרכזי הצעירים מתמקדים בליווי המילואימניק עצמו בחזרתו לשגרה. בשיתוף השירותים החברתיים, אנו מקיימים קבוצות עיבוד המסייעות בתהליך המעבר בין השירות לחיים האזרחיים. מניסיוני האישי, לאחר כ-150 ימי מילואים בפיקוד העורף השנה, המעבר בין העבודה לשירות מציב אתגרים משמעותיים. לאור הביקוש הגבוה והרשימות הממתנינים, אנו מרחיבים את המענה בשיתוף השירותים החברתיים. המטרה היא לשלב את המשרתים בקהילה העירונית, מעבר למסגרת הצבאית. בימים אלה אנו משיקים תוכנית ייעודית לפצועי המלחמה בתחום התעסוקה, ומציעים הכשרות למילואימניקים במרכז הזימות. אנו מזיהם את האתגרים שמעבר לשירות עצמו - החזרה הביתה, ההשתלבות התעסוקתית, והצורך בהכשרה מקצועית לקראת העתיד. אנו ממשיכים לפתח פתרונות חדשים בהתאם לצרכים המתפתחים.

יורם ענבל: במהלך המלחמה קיימנו מגוון פעילויות במרכזים הקהילתיים, כולל ימי כיף ופעילויות אחר הצהריים וסופי שבוע. בתחילה, התמקדנו בעיקר במשפחות המילואימניקים, אך כיום אנו מרחיבים את המענה גם לפלח המילואימניקים הצעירים. בשיתוף עם תושבות כמו שרון ואריאלה, אנו מפתחים מענים מותאמים, ומזמינים נציגים נוספים להצטרף לתכנון. בין האירועים הבולטים: יום ספורט שהתקיים בסוף ספטמבר בכל הקאנטרים בעיר, שהסתיים בהופעה של התקווה 6, ומפגש עם ראש העיר למשפחות המילואימניקים. קיימנו ימי כיף ייעודיים לנשות המילואימניקים במספר קאנטרים - חשמונאים, ג', וארלוזורוב. לגבי ההטבות השוטפות - עדיין ניתן להירשם ולקבל שתי כניסות משפחתיות בחודש לקאנטרים באמצעות צו 8, עם אפשרות לקבלת כניסות נוספות לפי צורך. בנוסף, קיימנו פעילויות מגוונות בשיתוף מוסדות חינוך וגני ילדים, כולל חלוקת שוקולדים ויוזמות נוספות לאורך השנה. לסיכום הנושא של המילואימניקים הצעירים - אנו עובדים בשיתוף המחלקה לצעירים על פיתוח מענים נוספים. מעבר לקבוצות העיבוד שהוזכרו, תוכנן אירוע בידור הכולל הופעה ומסיבה שנדחה ככל הנראה למרץ. אנו פתוחים לשמוע רעיונות ולקבל משוב מהשטח כדי לפתח מענים מותאמים נוספים.

אבישי שפירא: כאנשי קהילה, אנו מאמינים שהגורם המשמעותי ביותר הוא חזרת האנשים לקהילות חזקות. תחושות הבדידות והקושי רלוונטיות תמיד, ובמיוחד בתקופות כאלה, וקהילה חזקה היא משמעותית אף יותר מההטבות שאנו יכולים להציע. אנו שואפים להרחיב את הקהילה כך שאנשים ירגישו בבית כשהם חוזרים לעיר ולמוסדות העירוניים. אנו פתוחים ליוזמות שיהפכו את המרחבים שלנו למקומות מזמינים עבור אנשי המילואים, בין אם כקהילה או כיחידים. במרכז הצעירים, קהלת מנהלת המרכז מובילה פרויקט מלגה שמטרתו לתכלל קבוצות וואטסאפ ולייצר קהילה. כמו בכל עשייה קהילתית, אנו מעודדים מעורבות של חברי הקהילה עצמם שרוצים לקחת חלק פעיל. אנו מאמינים שקהילה היא הפתרון לכל אתגר, ופתוחים לכל רעיון ומחשבה להמשך.

יואב בן ארצי: אני יואב בן ארצי, פרויקטור לנושא החירום ומנהל שירותים חברתיים. בשיתוף עם מנהל קהילה, קיימנו 18 קבוצות עיבוד למשרתי המילואים ובנות זוגם, בשיתוף רספייס, טיפול הלב, היום שאחרי ונט"ל. שיתופי פעולה אלו משמעותיים בזכות שילוב אנשי מקצוע שהם גם משרתי מילואים וגם מומחים בתחום הטראומה. התכנים העיקריים שעלו בקבוצות מדגישים את חשיבותן לאורך זמן. המשתתפים מדווחים על תחושת זרות במקום העבודה

ובבית, כולל בין בני הזוג, תנודות רגשיות בלתי צפויות, נדודי שינה וקשיי תקשורת זוגית ברמה האובייקטיבית, הרגשית והמינית. הקבוצות מאפשרות שיתוף חוויות וקשיים, תחושת שותפות גורל, ורכישת כלים להתמודדות רגשית. חשוב להדגיש שחלק מהמטרה היא להבהיר שרוב התגובות הן נורמליות ולא פתולוגיות. בקבוצות בנות הזוג עלתה תחושה של חוסר הכרה בצורכיהן בתחילת התהליך, חרדה קיומית וחשש לחיי בני זוגן וילדיהן, תחושת בדידות וזרות, וקושי בהבנה הדדית ואמפתיה. המשתתפות העידו שהקבוצה מהווה "אוויר לנשימה" ומקנה כלים להתמודדות עם האתגרים היומיומיים. לפני כשבוע הסתיימה קבוצה באופן מרגש, כשבחלק מהמקרים נוצרה רשת חברתית תומכת שממשיכה גם לאחר סיום המפגשים. אנו מקווים לקדם תכנית חדשה באמצעות צו כושר, שתאפשר ליווי מתמשך בשלושה מישורים: פעילות ספורטיבית שתורמת לבריאות הגוף והנפש, יצירת רשת חברתית תומכת, ומפגשי שיח ואוורור רגשי בסיום כל פעילות. במסגרת פעילות המינהל וסעיף 8, הפעלנו את תכנית "ידיים עוזרות" עם דגש על משפחות מילואימניקים. מתוך הבנה שלמערכת המשפחתית יש צרכים מגוונים, סיפקנו 213 סיועים במהלך השנה. הסיוע כלל מגוון פעילויות כמו פגישות ראשוניות, פעילויות משותפות עם הילדים, טיולים, בישול, וכל צורך אחר שעלה. כעת נעבור להילה שתציג את נושא התעסוקה במרכז התכנון.

אלון קמינר- פצוע צה"ל: כמה אנשים בכל קבוצה?

יואב בן ארצי: קבוצות המילואימניקים מונות בין 10 ל-12 משתתפים. לגבי קבוצות הנשים, גילינו שהשיח שלהן עמוק יותר ומתמקד ברובד הרגשי, ולכן כדי לאפשר לכל אחת מקום לביטוי אישי, הקבוצות קטנות יותר ומונות בין 8 ל-10 משתתפות.

הילה פלד: ערב טוב, אציג את עצמי ואת פעילותנו: שמי הילה פלד, מנהלת תוכניות תעסוקה במרכז ההזדמנות תל אביב-יפו. המרכז הוא גוף תעסוקה עירוני הפועל בשיתוף משרד הרווחה והעבודה, המעניק שירות ללא עלות לתושבי תל אביב מגיל 18 ומעלה. בתחילת 2024 זיהינו עלייה בפניות של משרתי מילואים. בעקבות זאת, יצרנו שיתוף פעולה עם מערך המילואים ואכ"א. נתקלנו באתגרים שונים: חיילים צעירים שנקראו למילואים טרם התחילו את חייהם האזרחיים, קושי בחזרה לעבודה, חוסר ודאות ותחושת פערים מול עמיתים שלא שירתו, רצון למצוא משמעות דומה לזו שבשירות המילואים, גילוי כישורים חדשים במהלך השירות והרצון ליישם בעבודה, וכן קונפליקט כלכלי בין המשך שירות לחיפוש עבודה. פיתחנו מענים ייעודיים הכוללים סדנאות לניהול קריירה וקבלת החלטות, ליווי פרטני על ידי צוות של יועצות קריירה, פסיכולוגית תעסוקתית ועו"ס תעסוקה, וכן ליווי מתמשך עד שנה מתחילת התהליך. כיום אנו מלווים מאות משתתפים, רובם בליווי פרטני. אנו עורכים אירועי תעסוקה עם מעסיקים מובילים בעיר ופועלים בשיתוף עם גופים עירוניים נוספים להנגשת השירותים העירוניים.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: זה בעצם שירות לאנשי מילואים שמחפשים עבודה?

הילה פלד: שמחפשים עבודה או מחפשים שינוי תעסוקתי.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: כן, שבצורך העניין מרכזי הזדמנות ממה שאני יודעת, זה השירות שהם נותנים, כלומר עזרה בהשמה, בעבודה. עכשיו, מה האיחוד בעצם מול קהל של מילואים? הרי יש גם צורך אני מניחה שבטח תכף

נשמע גם מחיילי וחיילות מילואים של התמודדות עם מקום העבודה. שמקום העבודה לא מכיל את העובדה שהם במילואים ולא מספיק החזית של הבית ושל המילואים עצמם גם מקום העבודה, כלומר אם אנחנו כרשות שמתעסקת במרכז הזדמנות בעולם התעסוקה יודעים לתת גם את השירות, שמכיל את המורכבות הזו שאני מניחה שהיא עוד חזית שצריך להתמודד איתה בהרבה מהמקרים.

הילה פלד: נכון. קיבלנו פניות רבות ממשרתי מילואים שחזרו למקום עבודתם והתמודדו עם קשיים רגשיים וחברתיים. הם דיווחו על תחושות של ניכור, חוסר שייכות, וחוויה של היעדר הכלה מצד סביבת העבודה. חן אריאלי, סגנית ראש עיר: זה בעצם מענה מאוד ייחודי לאוכלוסייה הזאת?

הילה פלד: במסגרת הליווי שלנו, אנו מעודדים את משרתי המילואים לשתף בפתיחות את הקשיים והחסמים שהם חווים, ועובדים יחד איתם על פתרונות מותאמים אישית.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: האם הכוונה היא שמשרתי ומשרתות מילואים המתמודדים עם קשיים בעבודתם מוזמנים לפנות למרכז ההזדמנות לקבלת סיוע? חשוב לתווך את זה.

הילה פלד: אנו מציעים ליווי תעסוקתי לכל משרת ומשרתת מילואים המעוניינים בכך. הליווי אינו מוגבל רק למצבים של קשיים בעבודה, אלא מיועד לכל צורך או רצון בתחום התעסוקה.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: המצב הנוכחי מציב אתגרים חדשים וייחודיים. בניגוד לעבר, בו שירות המילואים היה מוגבל בזמן, אנו נמצאים כעת במציאות של מלחמה מתמשכת עם סבבי מילואים ארוכים ותכופים. מצב זה משפיע הן על המשרתים והן על המעסיקים, כאשר חלק מהצעירים נמצאים בשני הצדדים של המשוואה - גם כמשרתי מילואים וגם כבעלי עסקים. לאור זאת, חשוב להגביר את המודעות לשירותי הליווי התעסוקתי שאנו מציעים ולהנגיש אותם באופן ברור יותר לכל הנוגעים בדבר.

יואב בן ארצי: אני חושב שצריך להיזהר בניסוח של הפנייה.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: אני מסכימה. עם זאת יש צורך בהנגשה.

יואב בן ארצי: השירות שלנו מסייע, בין היתר, למשרתי המילואים בהתמודדות עם אתגרי ההשתלבות מחדש בשוק העבודה.

חן קראוס, יו"ר: הדיוק של חן הוא חשוב. כשם שהמשפחה מתמודדת עם היעדרות של שלושה חודשים, כך גם מקום העבודה נדרש להסתגל למציאות זו, ויש לכך השפעה משמעותית על שוק העבודה בכללותו.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: עם הקמת הרשות החדשה לעסקים, יש הזדמנות לטפל בסוגיה משני היבטים: הן בסיוע למשרתי המילואים המחפשים עבודה או זקוקים לתיווך מול מעסיקים, והן בתמיכה בעסקים המתמודדים עם היעדרות עובדיהם בשל שירות מילואים.

יואב, פצוע קטוע: מה הייתה ההיענות לסדנאות האלה? האם היה יותר ביקוש או יותר היצע?

הילה פלד: תזמון הסדנאות גמיש ומותאם ללוחות הזמנים של המשתתפים במילואים, בהתאם להסדרי השחרור שלהם.

מיטל להבי, סגנית ראש עיר: האם יש קשר למעסיקים והאם יש תוצאה פרקטית?

הילה פלד: יש תוצאה פרקטית. נתוני ההשמה וקרב הגידול בקרב אנשי המילואים נמוכים בהשוואה לאוכלוסייה הכללית. הפער נובע בעיקר מהאתגרים הייחודיים שמשרתי המילואים מתמודדים איתם: שירות מילואים מתמשך, מגבלות זמן, וקושי להתפנות לחיפוש עבודה באופן אפקטיבי. כיום, אחוז ההשמה בקרב אוכלוסיית המילואים עומד על 15%.

גל פרוייקט: שלום, שמי גל ואני אחראי על פרויקט הנחות הארנונה בעירייה. אציג בפניכם סקירה של ההנחות העיקריות בתחום זה. העירייה מעניקה שני סוגי הנחות המעוגנות בחוק ומוענקות באופן אוטומטי, ללא צורך בהגשת בקשה. אחת מהן היא הנחה למשרתי מילואים פעילים: כל תושב המבצע 14 ימי מילואים ומעלה בשנה, זכאי להנחה בשיעור של 5% מחיוב הארנונה על כל שטח דירת המגורים שלו.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: לאיזו תקופה?

גל: משרד הביטחון מעביר לנו פעמיים בשנה, במאי ובנובמבר, רשימת משרתי מילואים פעילים. ההנחה של 5% ניתנת לשנה הבאה - כלומר, רשימת נובמבר 2024 מזכה בהנחה לשנת 2025. בשנת 2024 העניקה העירייה הנחה ל-19,000 משרתי מילואים.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: הו שיעור משרתי המילואים בעיר המקבלים את ההנחה? ומהם תנאי הזכאות?

גל: משרת מילואים שצבר מעל 14 ימי שירות בשנה, ומחזיק בתעודת משרת מילואים פעיל, מקבל את ההנחה באופן אוטומטי. אם משרת או מפקד מילואים ביצע 14 ימי שירות ועומד בקריטריונים של משרת מילואים פעיל, אך לא קיבל את ההנחה באופן אוטומטי - עליו פשוט להתקשר למוקד השירותים. במהלך השיחה נאמת את זכאותו ונעניק לו את ההנחה.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: מתוך ה-19 אלף שקיבלו הנחה בשנה האחרונה, כמה מתוכם עשו את זה באופן אוטומטי וכמה מתוכם עשו את זה באופן אקטיבי?

גל: 99,999 קיבלו באופן אוטומטי.

ציבור: אני כן נדרשתי לפעול באופן אקטיבי - להצהיר על היותי משרת מילואים, להגיש טופס, ולהודיע על המשך שירותי. בזכות זה אני ממשיך לקבל את ההנחה בעיר הולדתי.

גל: אנו פועלים באופן אוטומטי על סמך רשימות משרתי המילואים שמתקבלות ממשרד הביטחון. למרות שבתל אביב יש שוכרים רבים הזכאים להנחה, חלקם לא מופיעים ברשימות משרד הביטחון מכיוון שהם עדיין רשומים בערים אחרות במרשם האוכלוסין. במקרים אלה, על משרת המילואים ליצור קשר עם העירייה ולהציג שני מסמכים: תעודת משרת מילואים פעיל ואישור מהרשות בה הוא רשום שאינו מקבל שם הנחה. לאחר הצגת המסמכים, ההנחה תינתן באופן אוטומטי. לגבי מפקדי מילואים - צה"ל מבחין בין חיילי מילואים למפקדים (מ"פ ומעלה, בחלק מהיחידות). הגדרת התפקיד נקבעת על ידי צה"ל ולא על ידי הרשות המקומית. צה"ל מעביר לנו את רשימת מפקדי המילואים, ועל בסיסה אנו מעניקים הנחה של 25% בארנונה על 100 המטרים הראשונים של הדירה. מפקד מילואים המתגורר בתל אביב אך אינו רשום בה, ולכן לא קיבל את ההנחה באופן אוטומטי, יכול להתקשר אלינו ולהסדיר את זכאותו. שימו לב להודעה חשובה בנושא הנחות בארנונה למשרתי מילואים: אנו מעניקים הנחות בארנונה באופן רטרואקטיבי: לחיילי מילואים: החל משנת 2019, למפקדי מילואים: החל משנת 2022. כל משרת מילואים, חייל או מפקד שזכאי להנחה ולא מימש אותה מהשנים הנ"ל, יכול לפנות אלינו כעת לקבלת ההנחה. אנו נטפל בפנייה בשתי דרכים: למי ששילם ארנונה - יקבל החזר כספי רטרואקטיבי, ולמי שטרם שילם - יקבל זיכוי בחשבון הארנונה שלו.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: עשינו פנייה יזומה ציבורית בנושא לתושבי העיר?

גל: כן עשינו בהחלט. ברצוננו לעדכן כי פרטי ההנחות מפורסמים באופן גלוי באתר העירוני. שלחנו הודעה אישית לכל חיילי המילואים על קבלת ההנחה האוטומטית. ל משרד הביטחון מעביר לנו גם את פרטיהם של חיילי מילואים הרשומים כשוכרים בתל אביב, אך אינם מתגוררים בה בפועל. במקרים אלו, לצערנו, לא נוכל להעניק את ההנחה. חן קראוס, יו"ר: נדרשת קריאה עירונית רחבה לכל משרתי המילואים תושבי תל אביב: אנו קוראים לכם להגיש את בקשתכם להנחה בארנונה.

מיטל להבי, סגנית ראש עיר: למשרתי מילואים צעירים, שבדרך כלל שוכרי דירות, שעוברים דירה בתדירות גבוהה בממוצע אחת לשנה, האם ההחזר שמגיע להם הוא ישיר לחשבון הבנק או זיכוי בחשבון הארנונה?

גל: אם יש לו חשבון פעיל, אזכה אותו בחשבון הארנונה. במידה ואין לו חשבון פעיל, אזכה אותו באופן ישיר לחשבון הבנק.

טל גרינר: ההנחה רלוונטית גם לאנשים שגרים במעונות של סטודנטים?

גל: לגבי זכאות להנחת ארנונה במעונות סטודנטים: הזכאות נקבעת לפי רישום המחזיק בנכס. אם הארנונה רשומה על שמך כמחזיקה בנכס במעונות הסטודנטים - את זכאית להנחה. אם לעומת זאת את מתגוררת במעונות אך הארנונה אינה רשומה על שמך - לא תהיי זכאית להנחה.

טל גרינר: לגבי תשלומי ארנונה במעונות אוניברסיטת תל אביב האם התשלום מתבצע כמוסד?

גל: תודה על הערתך החשובה. אפנה לשירות המשפטי לבדיקת האפשרות להרחיב את הזכאות להנחה גם למשרתי ומפקדי מילואים המתגוררים במעונות סטודנטים. אישרנו היום הטבה נוספת הועדת הכספים. זו הנחה משמעותית שתחול רטרואקטיבית על שנת 2024 ותמשך בשנת 2025. מדובר בשינוי אופן חישוב ההכנסה המזכה בהנחת ארנונה לפי מבחן הכנסה. עד היום, בחישוב ההכנסה נכללו כל מקורות ההכנסה: משכורת, קצבאות ביטוח לאומי וכל הכנסה אחרת. החל מעתה, עבור משרתי מילואים, תגמולי המילואים לא יחושבו כחלק מההכנסה השנתית לצורך קביעת הזכאות להנחה. לדוגמה: משרת מילואים שהיה בשירות חצי שנה - רק המשכורת של ששת החודשים בהם עבד תיחשב לצורך מבחן ההכנסה. התגמולים שקיבל מביטוח לאומי עבור שירות המילואים לא יילקחו בחשבון. משמעות השינוי היא שמשרתי מילואים רבים, במיוחד אלו ששירתו תקופות ארוכות, עשויים להיות זכאים להנחה משמעותית בארנונה (בין 30% ל-80%, בהתאם למבחן ההכנסה המעודכן). שיעור ההנחה נקבע לפי ההכנסה המשפחתית ומספר הנפשות במשפחה, ללא קשר למצב המשפחתי. אנחנו אישרנו את זה היום בוועדת כספים, אנחנו מחילים את זה גם 2024 וגם 2025. זאת אומרת אפשר גם להגיש את זה רטרואקטיבי, אין שום בעיה. חשוב לציין שישינה מגבלה משמעותית בנוגע למידע שאנו מקבלים ממשרד הביטחון. הממשק להעברת הנתונים אינו מספק לנו מידע מלא. לצערנו, איננו מקבלים נתונים מדויקים על מספר ימי המילואים שביצע כל חייל בשנת 2024. אילו המחוקק היה מאפשר העברת מידע מפורט על ימי המילואים של כל משרת, היינו יכולים ליזום פנייה אקטיבית לכל משרת מילואים ולעדכן אותו על זכאותו להנחה המתאימה. אך בהיעדר מידע זה, יכולתנו לפעול באופן יזום מוגבלת.

חן קראוס, יו"ר: מהי מידת הנגישות והקלות בהגשת הבקשה להנחה?

גל: זה מאוד פשוט להגיש בקשה להנחה בארנונה על פי מבחן הכנסה. אפשר לעשות זאת דרך האתר העירוני או ב... כשתגיש את הבקשה, תתבקש להציג אסמכתאות על ההכנסה שלך בשנים 2024-2025. במקרה שהיית במילואים - אתה צריך להציג אישורים רק על החודשים שבהם עבדת. את תקופת המילואים המערכת תחשב בנפרד ובאופן אוטומטי. אם כבר שילמת את הארנונה ויימצא שאתה זכאי להנחה, תקבל החזר של הכסף. בשנה החולפת הענקנו הקלות מגוונות לחיילי מילואים, הן בתקופת מבצע חרבות ברזל והן בתקופות רגיעה. עם זאת, עלינו לפעול במסגרת הסמכות החוקית שניתנה לנו. במקרה של תיק 1445, למרות הרצון הכן לסייע, אנחנו מנועים מלהעניק הנחה מאחר והדבר חורג מהסמכויות שהוגדרו לנו בחוק. יש לנו מרחב לשיקול דעת במקרים מסוימים, אך במקרה הספציפי הזה, לצערנו, אין באפשרותנו לאשר את ההנחה המבוקשת.

שרון, צוות: איך זה יהיה מופץ לציבור?

גל: לאור אישור ההחלטה בוועדת הכספים היום, המידע יפורסם באתר העירוני. אנו שואפים להעניק הנחות בארנונה לכל מי שזכאי להן - זו המטרה שלנו. הדבר נכון במיוחד לגבי חיילי מילואים, אך גם לגבי כל הקבוצות הזכאיות האחרות. אנו מעוניינים להגיע לכמה שיותר תושבים ולסייע להם לממש את זכויותיהם. לכן, נשמח אם תעבירו את המידע הזה בקבוצות וברשתות החברתיות בהן אתם חברים. אתם מוזמנים ליצור איתנו קשר בכל שאלה או בקשה למידע נוסף. מטרתנו היא שכל מי שזכאי להנחה - בין אם מדובר בדיוור פרטי או אחר - יידע על כך ויוכל לקבל אותה. אנחנו כאן כדי לסייע ולהנגיש את המידע בכל דרך אפשרית.

שיר כהן: מנהל החינוך בעיר מתמקד בקהלי יעד ספציפיים במערכת החינוך כולל תלמידים בגנים העירוניים ובבתי הספר העירוניים, הורים המשרתים במילואים, מורים שבני זוגם במילואים וצוותים חינוכיים. אנו מתמודדים עם אתגרים משמעותיים כאשר חלק ניכר מצוותי ההוראה נמצא במילואים, כמו במקרה של מנהל בית ספר ראשית בנים שניהל את בית הספר בזמן שפיקד בעזה, שולח סרטונים שבועיים לתלמידים ומשתתף בישיבות צוות דרך זום מהשטח. השירות הפסיכולוגי החינוכי במנהל החינוך מפעיל קו חם המאפשר להורים לקבל תמיכה מפסיכולוג חינוכי, שירות שזכה להיענות רבה עם אלפי פניות. מרכז ההורות שלנו, שרואה בהורים שותפים מרכזיים בחינוך, מציע הדרכות פרטניות מורחבות למשפחות מילואים והכפיל את מספר ההדרכות לשלוש. בנוסף, מתקיימות קבוצות תמיכה בזום המותאמות במיוחד להורים שנשארו לבד בבית. בבתי הספר פועלים מעגלי תמיכה בליווי יועצות, רכזות חברתיות ורכזות חינוך. יש יוזמות מרשימות כמו הענקת תעודות הצטיינות לילדים שהוריהם במילואים והתארגנות של הנהגות הורים להכנת סנדוויצ'ים לילדים שהוריהם משרתים. כל זה נעשה תוך יישום מדוקדק של הנחיות חוזר מנכ"ל שהותאם במיוחד למשפחות המילואים. קהל היעד העיקרי שלנו הוא המערכת החינוכית ודור העתיד. בבתי הספר התקיימו שיעורי חינוך ושיעורי חברה שעסקו בנושא המילואים, במשמעות השירות ובדרכים השונות בהן כל אחד יכול לתרום. התפתח שיח עמוק ומשמעותי, כולל דיונים על האפשרויות לתרום לחברה גם כשלא משרתים במילואים. השיחות האלה הובילו לדיון פורה ומשמעותי על מקומו של כל אחד בחברה הישראלית.

חן קראוס, יו"ר: הועלתה פנייה בנושא שעות הכניסה לגני הילדים העירוניים. כרגע יש שעת כניסה קבועה - 8:00, מה שמקשה על משפחות מילואים שצריכות לפזר מספר ילדים במסגרות שונות. מוצע לבחון אפשרות למתן גמישות בשעות הכניסה למשפחות אלו.

שיר כהן: אנחנו מבינים את החשיבות של סדר היום בגן הילדים. יחד עם זאת, במקרים בהם נעשתה פנייה לגננת או למנהלת האשכול בנוגע לגמישות בשעות ולא התקבל מענה, ניתן לפנות למחלקה לגיל הרך או אלינו. הגננת ומנהלת האשכול מכירות היטב את הקהילה שלהן ויכולות לסייע ביצירת פתרונות והתאמות, כמו חיבור להסעות בוקר. חשוב לדעת שאפשר לבקש עזרה ולהאיר את תשומת לבנו לצרכים שעולים מהשטח.

גלית גולדברג: פעילות מועדון דיגיטל בתקופת מלחמת חרבות ברזל התחילה ב-7 באוקטובר כאשר העירייה הייתה ערוכה כבר בשעה 07:30, ובשעה 10:00 הוחלט על מעבר למתכונת חירום מיוחדת. המחלקה פעלה לסיוע במאמץ העירוני במצב החירום והתאמת הפעילות למציאות המשתנה תוך שמירה על המשכיות הקשר עם התושבים. המחלקה סיפקה זמינות מוגברת ברשתות החברתיות ומתן מענה מידי לפניות תושבים. במסגרת פרויקט צו 8 הוקם עמוד תוכן ייעודי ביישומון ובאתר העירייה בשיתוף פעולה בין מחלקות המחשוב, מנהלת ידע ועוד. המחלקה העניקה סיוע

למשפחות המגויסים והחיילים בשיתוף פעולה עם מנהל קהילה. הפעילות הדיגיטלית המשיכה במועדון של מעל 20,000 הורים לפעוטות וכללה הרצאות ממוקדות להורי מגויסים. המחלקה קיימה שיתוף פעולה עם טיפות חלב ושירותים חברתיים והציעה פעילויות תרבות מגוונות. במסגרת האירועים המיוחדים למחזיקי צו 8 התקיימו אירועי בוקר וכיף בשיתוף הקהילה ופעילויות במרכזים קהילתיים. המחלקה הציעה הטבות ייחודיות שכללו שעות סיפור והצגות לילדים, הקרנות בסינמטק, מופעים מיוחדים כמו המופע של גור אלפי, סיורים ברחבי העיר וסיורי טעימות בסופי שבוע. הדגש הושם על מתן מענה מהיר ויעיל, התאמת השירותים למצב החירום, יצירת פעילויות להפגת מתח, שמירה על קשר רציף עם התושבים ומתן מידע נגיש ועדכני. מיד עם פרוץ המלחמה התקבל המידע מהגורם הרלוונטי, ולאחר מכן נוצר קשר עם כל מי שלא הצטרף באופן אוטומטי למערכת. המחלקה ניהלה רשימות מסודרות של הפונים, וכל מי שביקש להצטרף, צורף למערכת.

חן קראוס, יו"ר: כמה יש סך הכל במועדון?

גלית גולדברג: יש מעל 20 אלף. יש פעילויות להורים דרך השירותים החברתיים, אבל זה לא להורים עצמם.

חן קראוס, יו"ר: לפני שנעבור לשמוע את קולות התושבים, חשוב לציין שלפני כשבוע נכנסה לתפקידה מנהלת צוות האימפקט העירוני, אשר ביצעה עם הצוות מחקר מעמיק בנושא. הם יהיו חלק מהדיון בהמשך ויש להם תרומה משמעותית בעשייה. נוכחים כאן גם נציגי עירייה נוספים, אך כעת נתחיל עם אביטל, אשת מילואימניק.

אביטל רוזנפלד, אשת מילואימניק: אני אביטל. בתחילת המלחמה הייתי בלימודים באוניברסיטת ייל בניו הייבן יחד עם בעלי וביתנו הגדולה, שהייתה אז בת שנתיים. ב-7 באוקטובר, בהיותנו שומרי שבת, הטלפון של בעלי לא הפסיק לרטוט מההודעות הרבות. עוד לפני שקיבל את צו הגיוס הרשמי, כבר היינו בדרכנו לניו יורק כדי לטוס חזרה לארץ. נשארתי תחילה לבד בניו הייבן. המעבר המקורי לארצות הברית היה מתוכנן להיות רילוקיישן ארוך טווח עבורי, אך בשל המצב נאלצנו לקצר את התקופה ולחזור מוקדם מהמתוכנן.

אביטל רוזנפלד, אשת מילואימניק: אני אמא לשתי בנות - תינוקת שנולדה לאחרונה וילדה בת שנתיים. בעלי נמצא בסבב מילואים הנוכחי, שהחל כשבוע ויומיים אחרי לידת התינוקת. לפני כן הוא היה בסבב נוסף של חודשיים ביוני, ולפני כן היינו בארצות הברית וחזרנו בגלל המלחמה. המציאות מורכבת במיוחד - בין הסבבים יש רק חודשיים וחצי הפסקה, מה שהופך את חיפוש העבודה ללא ריאלי. אני מודה שכרגע גם לא מעוניינת שיתחיל לעבוד, כי אני כבר חודשיים מתמודדת לבד - קודם לכן עברתי הריון בזמן שהוא במילואים, וכעת אני מטפלת בתינוקת, עם הנקות וחוסר שינה, ומתמודדת עם אזעקות בלילה כשצריך להוציא ילדה אחת מהמיטה ולנסות שהשנייה לא תתעורר. אשתף בערב אחד שמדגים את המורכבות: הבת הגדולה, שעדיין מתרגלת לנוכחות אחות חדשה ולהיעדרות אביה, מפגינה קושי בחזרה מהגן כל דבר הופך למאבק - היא מסרבת לאכול, להתקלח, עושה את צרכיה ליד האסלה במקום בתוכה. באותו ערב, תוך כדי שאני מנסה להניק את התינוקת ולרחוץ את הגדולה ביד אחת, היא הקיאה עלי. הבובה שלה התלככה, היא בכתה, ואני, בניסיון להתחמק מהקיא, דרכתי בשלולית אחרת על הרצפה. וכך, מכוסה בכלוך, המשכתי להקראת סיפור לפני השינה. זה ערב די טיפוסי בחיי אשת מילואימניק - כל העוגנים נעלמים, אין עם מי לחלוק את הקשיים,

אין מי שיעזור לרגע. הידיים מלאות 24/7, ואני רק עם שתי בנות. יש משפחות עם שלושה, ארבעה ואף חמישה ילדים. בסבב הקודם גם עבדתי במקביל, מה שהוסיף את האתגר של הוצאה והחזרה מהגן. המציאות הזו פשוט בלתי אפשרית, שכבות על שכבות של אתגרים שקשה אפילו לחשוב עליהם.

חן קראוס, יו"ר: האם נעזרת בשירותים של העירייה?

אביטל רוזנפלד, אשת מילואימניק: לא הייתי מודעת לאף אחד מהשירותים והפעילויות שהוזכרו כאן. למרות שיש לי את אפליקציית דיגיטל ואני משתמשת בה, לא ידעתי שאני זכאית לשירותי צו 8 ולא הכרתי את האפשרויות הקיימות.

גי'א אבנר: אכן, אחד האתגרים המרכזיים בפעילות העירייה הוא הפצת המידע והנגשת השירותים לכלל התושבים.

חן קראוס, יו"ר: היכן לדעתך אפשר היה ליצור איתך קשר באופן יעיל יותר, ומנקודת מבטך, מה עיריית תל אביב יכולה לעשות כדי להגיע אליך טוב יותר?

אביטל רוזנפלד, אשת מילואימניק: עבורי, ההתמודדות התאפשרה בזכות מעגלי התמיכה. אני חברה בקהילת בית הכנסת ויש לי קבוצת אמהות מהגן של בתי הגדולה - אלו היו מעגלי תמיכה משמעותיים מאוד. אנשים הביאו ארוחות על בסיס יומי, ובבית הכנסת יש מערך מיוחד לנשות המילואימניקים שדאג במיוחד לארוחות שישי ולארוחות במהלך השבוע. זה היה קריטי עבורי, ומעבר למזון עצמו, המפגש והתחושה שאינך לבד היו משמעותיים ביותר. אמנם היו לי קהילות תומכות, ברוך השם, אך הן לא היו מטעם העירייה. לגבי מה שהעירייה יכולה לעשות - חשוב לספק קהילה תומכת. אני מבינה שיש פעילויות כאלה, אבל הן או שאינן באזור מגוריי או שהמידע עליהן לא הגיע אליי. כשראיתי שטיפת חלב מפרסמת שירותי תמיכה לנשות מילואימניקים, התלהבתי והגעתי לשאול על כך. אך להפתעתי, צוות טיפת חלב עצמו לא הכיר את השירות המפורסם.

שרון, צוות: אנחנו ממשיכים לסייע לנשים רבות, גם אם פחות מבעבר. אנחנו דואגים להביא להן אוכל הביתה, למרות שלפני ההקלות היו יותר מקרים. כמי שעובדת בשטח ונפגשת עם הנזקקות מדי יום, אני רואה כמה המצב מורכב וכואב. חבל לי מאוד שלא הצלחנו להגיע לכל מי שזקוק לעזרה. עשינו מאמצים רבים להפיץ את המידע - תלינו פליירים בכל טיפות החלב ויצרנו קבוצות תמיכה של אימהות שם, כי ידענו שזה מקום שכולן מגיעות אליו. יורם ענבל: את הפעילות של העוגן את מכירה?

אביטל רוזנפלד, אשת מילואימניק: אני מכירה את הארגונים, אבל הבעיה היא שצריך להתאים את עצמך ללוח הזמנים של המתנדבות. כשיש לי לוח זמנים צפוף עם שני ילדים ועבודה, לא תמיד זה מסתדר. לפעמים כשהם יכולים לעזור, אני כבר לא פנויה, ולהיפך. ואם זה לא מסתדר - אני מוותרת ומוצאת פתרון אחר.

יורם ענבל: העובדה שאת מכירה את השירות היא כבר הישג משמעותי. כמתנדב בארגון, אני יכול להעיד שאנחנו מקבלים ונותנים מענה למאות פניות מדי שבוע.

אביטל רוזנפלד, אשת מילואימניק: המתנדבים הם אנשים נפלאים ואין לי שום טענות כלפיהם - הם עושים עבודת קודש בהתנדבות. פשוט מבחינת התיאומים זה לא הסתדר לי - השעות והימים שהוצעו לא התאימו ללוח הזמנים שלי. אין מה לעשות, זה טבעי כשעובדים מול אנשים אחרים. למרות שאני לא הצלחתי להיעזר, אני מכירה אנשים רבים שכן נעזרו בשירות וזה נהדר.

אלון קמינר, פצוע צה"ל: ככל שאנחנו מתרחקים מה-7 באוקטובר והעצימות יורדת, זה דווקא הזמן להוכיח שבאמת אכפת לנו. חשוב שנמשיך לפעול בצורה מסודרת ולדאוג לאנשים גם כשהנושא יורד מסדר היום הציבורי ומהכותרות. בתל אביב יש אחוז משמעותי של משרתי מילואים, אבל רק חלק קטן מהם משתתף בתכניות הסיוע העירוניות. זה מעיד שאולי יש בעיה בחלוקת המשאבים או בהנגשת המידע. רבים לא מודעים לזכויות ולשירותים המגיעים להם. חשוב שהפתרונות יהיו כמה שיותר נגישים ופשוטים למשתמש, במיוחד כשמדובר במשרתי מילואים. למשל, אם מדברים על הנחה בארנונה, צריך שיהיה איש קשר ייעודי שמטפל רק בזה, כי אין למילואימניקים זמן להתעסק בביורוקרטיה מסובכת. לגבי הפצועים, אנחנו רואים עלייה דרמטית במספר נכי צה"ל החדשים. מדובר באלפי פצועים, כולל פציעות קשות מאוד, פוסט-טראומה ופציעות פיזיות משמעותיות. המספרים היום גבוהים משמעותית מכל מה שהכרנו בעבר.

חן אריאלי, סגנית ראש עיר: יש לנו את משרתי המילואים ומשפחותיהם, ופצועי המלחמה ומשפחותיהם שדורשים התייחסות. זה היבט נוסף של השפעות המלחמה שעלינו לטפל בו. השאלה היא האם מערך השירותים החברתיים שלנו ערוך לתת מענה לצרכים האלה.

אלון קמינר, פצוע צה"ל: באתי לדבר על נושא ספציפי ומשמעותי - בעיית הנגישות בעיר לבעלי כיסאות גלגלים. תל אביב נמצאת במצב ביניים מבחינת נגישות - יותר טובה מאיטליה אבל פחות טובה ממנהטן. אני מדבר מניסיון אישי - אני גר בבן יהודה ונתקל בבעיות נגישות יומיומיות. למשל, לא יכולתי להגיע לים במשך חודש וחצי בגלל בעיות נגישות. התהליך הביורוקרטי לתיקון בעיות נגישות לוקח זמן רב מדי - 45 ימי עסקים זה פשוט לא סביר. במיוחד בתקופה הזו, צריך לקצר את התהליכים. מדובר בתיקונים פשוטים יחסית - קצת בטון ושפכטל שאפשר לבצע במהירות. למשל, הליכה מטרומפלדור לכיוון חוף הים היא משימה מורכבת לבעלי כיסאות גלגלים. אני רוצה לשתף מהניסיון האישי שלי. למרות שאני אדם אקטיבי, המצב כיום מגביל אותי מאוד. אתמול למשל, כשיצאתי לשבת עם חברים, הם היו חייבים ללוות אותי. אני לא יכול להגיע למקום חדש באופן עצמאי כי אני לא יודע אם אוכל להתנייד שם. אני חייב להכיר את המסלול מראש. זה מצב בלתי נסבל שחייב טיפול דחוף - וזה בדיוק הכאב שאנחנו מנסים להעלות למודעות.

מיטל להבי, סגנית ראש עיר: כיו"ר ועדת הגישור, אני מקבלת תלונות רבות מאנשים שאיבדו את ראייתם. המכשולים יכולים להיות מגוונים - החל מעץ שזקוק לגיזום, דרך מחסומי הפגנות שנשארו על גשרים, ועד התאחדויות שמפריעות לתנועה. נושא הנגישות דורש היום תשומת לב מיוחדת, במיוחד לאור העלייה במספר האנשים הזקוקים לה. זה לא רק עניין של נוחות מיידית, אלא השקעה חשובה לשנים הבאות שתאפשר שיקום ותקומה אמיתיים. אלון קמינר, פצוע צה"ל: אני רוצה להציע שני פתרונות מעשיים: הראשון הוא העלאת מודעות, ובהקשר זה הייתי רוצה לקיים פגישה עם מחלקת הדוברות כי יש לי רעיונות בנושא. הפתרון השני הוא אכיפה ודוחות. שמעון, פצוע קטוע: אני אספר לכם על החוויה שלי. קוראים לי שמעון, נפצעתי בעזה כשהייתי מ"פ בגולני בקבע. קודם כל, תודה שהזמנתם אותנו. אני רוצה להתייחס לנושא הנגישות בהמשך לדברי אלון. משהו שבלט לי בישיבה, בהקשר של נגישות, זה כשירות או אבישי הציגו שקף שמראה את כמות המילואימניקים בתל אביב. הסיבה שיש הרבה מילואימניקים בתל אביב היא שהרבה צעירים מגיעים לגור פה בשנים האלה ומתגייסים למילואים. בנוסף, אם הייתי מציג שקף של כמות הפצועים מחרבות ברזל לפי ערים, אני בטוח שתל אביב הייתה במקום הראשון. זה בגלל שבית הלוחם בתל אביב הוא הכי דומיננטי ומזמין - יש פה את הים, את הבילויים. כשבן אדם נפצע, הוא רוצה להיות במקום חי, לא להישאר בכפר שבו גדל עם ההורים בלי לראות כלום. כשהוא יוצא מהבית, הוא רוצה לראות את הים והמקומות השונים, ולכן תל אביב מושכת המון פצועים. זה מביא איתו אתגר לעיר בנושא של נגישות. הפציעה לקחה

מאיתנו את העצמאות, כל אחד ברמה שלו - יש איתנו חבר'ה עיוורים, קטועים, כל אחד והמגבלות שלו. הפתרון לאובדן העצמאות שלנו הוא ההנגשה, וזו המשימה של עיריית תל אביב והאחראים על ההנגשה בבניין. מהחוויה שלי, ההנגשה בתל אביב לא טובה, במיוחד בעניין החניות. למשל, כשיצאתי מבית החולים אחרי ניתוח עם תפרים, הייתי צריך להגיע לקחת אנטיביוטיקה כי הסופר-פארם לא יכל לשלוח את זה הביתה. חיפשתי חניה במשך שעות, וכל המדרכות בתל אביב מלאות עמודים שמונעים חניה. בסוף מצאתי את עצמי חונה כמה קילומטרים רחוק, מדדה עם קביים וגוף חלש, מסכן את עצמי שאם אפול אחזור לחדר ניתוח בגלל פתיחת התפרים. אני גר בשרונה, וכשהגעתי לשיקום לפני כשבעה חודשים, ביקשתי עמוד חניה. למרות שמגיע לי עמוד עם מספר נכה, לא קיבלתי. אמרו לי שאין כוח אדם, שצריך להביא אנשים, וככה עברו חודשים. בינתיים חניתי על המדרכה, ושמו לי ביצים על הרכב, פתקים, ושרטו את האוטו עם מפתחות. כשסוף סוף קיבלתי עמוד, אני מוצא שוב ושוב אנשים שחונים בחניה שלי - פעם מישהו שחזר ממשחק של מכבי, פעם מישהי עם פודל. בסוף קניתי מחסום ב-700 שקל, ואז התקשרו אליי מהעירייה שהשכנים מתלוננים ואיימו עליי במשטרה ובקנסות. בנוסף, יש המון סיטואציות של עסקים לא נגישים שאתה רואה שרשום שהם נגישים, ואז מגיע ומתאכזב. יש לנו המון אתגרים, ואני חושב שהעירייה צריכה לתת על זה דגש ולעזור לנו בעניין הזה.

יואב, פצוע קטוע: שלום, שמי יואב, ואני רוצה להודות לכם על ההקשבה היום. אני מצטרף לדברי קודמיי ומבקש להעלות נקודה חשובה - המצב האבסורדי בו יש בעיר יותר חניות השמורות להוט הוטל מאשר חניות נכים. הפתרונות העומדים בפנינו הם או להסב חניות הוט הוטל לחניות נכים, או לאפשר לנכים להשתמש בחניות הוט הוטל, שכן אחרת לא תהיה לנו אפשרות לחנות. אני ניצב בפניכם היום מתוך שלוש זהויות משמעותיות: כמילואימניק, נכה, וכאדם המתמודד עם פוסט-טראומה.

חן קראוס, יו"ר: ראשית, אני רוצה להודות לכם על שהגעתם והשתתפתם. אני חושבת שהנושא הזה מחייב דיון מעמיק הרבה יותר. היה חשוב לי שתגיעו היום, כי זהו מצב שנוצר בעקבות שירות המילואים המשמעותי שלכם ותרומתכם למען המדינה. אני סבורה שזה צריך להיות חלק מרכזי בחשיבה העתידית של עיריית תל אביב. בנג'י דיטשר, מילואימניק בעל עסק: 7-ב באוקטובר הבנתי שלמעשה מעולם לא השתחררתי באמת מהצבא, ושהאזרחות שלי היא על תנאי. היו לי עסקים מצליחים של אימונים פונקציונליים בשיינקין, ואמרתי לאשתי, שעבדה כמטפלת, שהיא תנהל את העסק בזמן שאני יוצא למלחמה. אשתי הייתה בהריון באותה תקופה, והמצב היה קשה עבורה - היא המשיכה לעבוד כמטפלת, ניהלה את העסק, ובנוסף התמודדה עם היעדרותי במילואים. אחרי כשלושה חודשים, היא התקשרה אליי בבשורה קשה - בסקירת מערכות התגלה מום נדיר בלב העובר, והיינו צריכים להפסיק את ההיריון. נאלצתי לחזור הביתה מהמילואים כי היא כבר לא יכלה לנהל את העסק - היא הייתה צריכה לטפל בעצמה, ואני הייתי צריך לטפל בה. נאלצתי להודיע לצוות שלי שאני חייב לעזוב, כי אחרת גם אשתי לא תוכל לעבוד וגם העסק יקרוס. זו התנועה המתמדת שבה אני נמצא מסבב לסבב - תמיד על הקו שבין המשפחה לבין הרצון לתרום למדינה. העסק שלי והמשפחה שלי הם כל עולמי, זה מה שאני משקיע בו את כל חיי. אסף מכיר אותי ויכול להעיד שזה מה שאני אוהב לעשות. היום נכנס אלינו מישהו שהציע 40-60 אימונים בחינם. אני לא יכול להתחרות בהצעה כזו, למרות שגם הוא וגם אני מילואימניקים. אני חושב שחייב להיות פתרון שיהיה רלוונטי, במיוחד בכל מה שקשור למילואים, חיילים ותנועה. ראיתי את המיזם של טל, שבו מילואימניקים באים להתאמן, וזה מתחבר. השאלה היא איך יוצרים ממשק שיכול לתת מענה בתחום שלי, כי אני לא יכול להתחרות עם הצעה של 40-60 אימונים בחינם. חן קראוס, יו"ר: האם בתור בעל עסק שמשרת במילואים בעיר, קיבלת איזושהי התייחסות מיוחדת? האם העירייה פנתה אליך או הייתה מודעת למצבך?

בנג' דיטשור, מילואימניק בעל עסק: על ה- 5% ידענו, אבל כבעל עסק לא היה משהו ספציפי שידעתי עליו. אומנם קיבלנו החזרים ממס הכנסה והשלמות מהמדינה, אבל זה לא באמת מפצה על ההפסדים. כשאני נמצא במילואים, העסק מכניס פחות כסף, והפיצויים לא מכסים את ההפסד האמיתי.

אריאלה מיניאלי: שמי אריאל בניאלי, ואני יזמתי פרויקט עבור מילואימניקים. בחודש נובמבר קיימנו פגישה בנושא עסקים, יחד עם נציגי הדיגיטל והמנהל של שירותי העסקים. יש פתרון פשוט שאפשר ליישם - ליצור פלטפורמה שתנגיש לתושבי העיר מידע על עסקים בבעלות מילואימניקים. כך נוכל לבוא ולקנות, להתאמן ולצרוך את השירותים שלהם, ולתמוך בהם ישירות, ללא צורך בתיווך העירייה. וכמובן שזה יכול לעבוד גם בכיוון ההפוך. גיא אבנר: אני רוצה להתייחס להערה של אבי מקודם, כשהיא ציינה שהיא לא ידעה כלל שיש לעירייה קושי בהנגשת המידע לציבור, פשוט כי אנשים לא מתעניינים. אז אם נפרסם את זה בדיגיטל וניצור רשימה - אם כי צריך לבדוק את ההיתכנות המשפטית - אנחנו למעשה מעמידים אותם בעמדת נחיתות. כי מה שתוארת היא מציאות קשה מאוד - אתה נמצא במאבק מתמיד, העסק שלך נפגע, ואתה עלול לאבד אותו. זה עומס כלכלי ונפשי עצום. אולי באמת הפתרון הוא בשיווק.

בנג' דיטשור, מילואימניק בעל עסק: חשוב לפתח מנגנון לבחינת החשיפה והנראות של עסקים התומכים באנשי מילואים, במיוחד כעת כשיש מודעות גבוהה לנושא גם אחרי שנה וחצי. כדאי לנצל את המומנטום החיובי הזה. בדומה למותגים כמו ריפויט ומו שאולי פחות מוכרים לציבור הרחב, אבל מקבלים אמינות דרך חותמת של עיריית תל אביב - כך גם הכרה כעסק התומך במשרתי מילואים יכולה להוות שיקול משמעותי עבור צרכנים בבחירת מקום בילוי, פנאי או שירות עסקי. לדוגמה, כשאדם מחפש לרכוש אופניים ורואה שעסק מסוים מציע הטבות או העדפה למשרתי מילואים, זה יכול להוות גורם משיכה משמעותי שייגרום לו להיכנס לחנות ולבדוק את המחירים והמוצרים.

אריאלה מיניאלי: ביצענו שיתוף פעולה משמעותי עם היוזמה של חנוך דאום, שהוביל לפריצת דרך בכל הנוגע לאופני השירות בתל אביב. במקביל, עיריית תל אביב עצמה גם כן נרתמה ליוזמה זו, כפי שראיתי באופן עצמאי.

ליאור חזן: שמי ליאור חזן ואני ראש תחום חברת הקמפוס באוניברסיטת תל אביב שהיא יחידה חדשה שאני מקימה בתפקידי הקודם כיהנתי כיושבת ראש אגודת הסטודנטים ואני משרתת מילואים פעילה במערך הנפגעים בזירת מרכז בגזרת תל אביב את הארנונה קיבלתי אוטומטית אז כנראה אני חלק מהתשע עשר אלף התבקשתי להציג פרויקט ספציפי אחד שקיימנו באוניברסיטה שמתחבר למה שחברי השולחן הציגו אני אגיד בכמה מילים על קצה המזלג את יתר העשייה כי אני חושבת שזה יכול לתת רעיונות ולשפוך אור על שילובים ושיתופי פעולה פוטנציאליים

אוניברסיטת תל אביב מונה כשלושים אלף סטודנטים כשלושים אחוז מתוכם משרתי מילואים המצב שנקלענו אליו בשבעה באוקטובר הותיר אותנו בחוסר ודאות והבנו שעלינו לייצר מנגנוני שליטה בשטח שיציפו את הצרכים ושנדרשת גמישות מחשבתית וגמישות בזמני הפעולה השתדלנו שהבירוקרטיה תרד כמעט לאפס הקדמנו את פתיחת המרכז הלאומי לטראומה וחוסן באוניברסיטה עם טיפול בעלות של חמישים שקלים למשרתי המילואים הכוונה לימודית ואקדמית שירדה ממחיר של תשע מאות וחמישים שקלים למאה וחמישים שקלים מענקים כספיים סבסוד מלא במעונות הסטודנטים ובשכר הדירה בהתחלה עד שמבינים את המצב קורסי עזר מרתונים ושיעורים פרטיים של חברת אקסטרה סטודנט ושל אגודת הסטודנטים ניתנו בחינם באוניברסיטה סבסדה את השיעורים והמענים האלה עבור הסטודנטים כולל קבוצות חניכה יועצות חינוכיות מלוות בליווי פרטני את צורכי הסטודנטים ומנטרות בדוחות את הקשיים שאנחנו מזהים כמו למשל כשלא ניגשים למספיק קורסים וצריכים סיוע בהתאמה ובניית תוכנית לימודים מותאמת יש תמיכה אקדמית מלאה הכוללת פטורים והוספה של מבחנים הקלה במטלות ומועדים דינמיים עזרה בהרשמה כשנקראנו למילואים ולא יכולנו לגשת לסמסטר אפשרנו המשך בהמשך ללא דמי ברירה וייעוץ שתופר

חליפה לפי מידה לתוכנית הלימודים הספציפית ערכנו ערב הוקרה יחד עם צהל והגעת הסטודנטים למשרתי המילואים כל הספקים שלנו היו מהרשימה של חנוך דאום ומסטודנטים משרתי מילואים פעילים ומהעוסף יש המון עשייה שעדיין קוראת הפרויקט הספציפי שבו אני רוצה להתמקד הוא פרויקט של היחידה שלי הבנו שאין פניות לאנשי מילואים ואיננו יכולים לצפות מהם להיות אקטיביים או לפנות לגורמים ספציפיים בשעות קבלה מסוימות ולדעת לאיזו מזכירה צריך לפנות ואילו זכויות מגיעות להם לכן יצרנו מלגות לסטודנטים שקיבלו צוות הנהלה מידי למענים שעולים מהשטח דרך מספר וואטסאפ בשיטת שגר ושכח כל פנייה שמגיעה וגם פניות אקטיביות שיצרנו הן שגר ושכח מבחינת הסטודנט משרת המילואים שאינו זמין למיילים או לאתרים המידע לא מגיע אליו בצורה שהוא צריך לחפש או למצוא בלוחות מודעות לכן הלכנו לפלטפורמה הנפוצה והזמינה ביותר וואטסאפ עשרים וארבע שעות ביממה כל פנייה קיבלה מענה בזמן סביר וכך הבנו את הצרכים הדבר המשמעותי ביותר הוא ההבנה שאנחנו עדיין בחוסר ודאות כי איננו יודעים לאן פנינו ועלינו להמשיך לתת מענים לאורך הזמן החוכמה היא לייצר את הסנסורים האלה לקבל את הפניות ולהיות מספיק גמישים ואדפטיביים כדי לייצר מענים מידיים זיהינו מספר מאפיינים בקרב סטודנטים וסטודנטיות שחזרו ממילואים לא רק אלה ששירתו במילואים או שעדיין בשירות מילואים פעיל אלא גם כאלה שכבר חזרו ומנסים להחזיר לעצמם את החיים המוטיבציה שלהם מועטה ללמוד יש להם תחושת אכזבה מהמדינה והמערכת באופן כללי לחץ ותלישות חוסר שייכות העוררות גבוהה מאוד כפי שאני חוויתי בשירות מילואים של כחצי שנה ברצף ואחר כך לפרקים אתה חוזר בעוררות מוגברת כל הזמן במערכת הנפגעים בדריכות סביב השעון גם בבוקר וגם בלילה ולא חוזר לנורמה ורוגע שמאפשרים ניהול שגרת חיים רגילה הם אינם מוכנים לוותר על דבר רוצים להמשיך בכל התחומים עבודה חיים משפחה וקורסים שנרשמו אליהם מראש אין רצון לצמצם ויש צורך בהשתייכות חברתית וקבוצת שווים לסיום חשוב לציין את הצורך בטיפוח ואיזון מרכיבי הזהות הם לא רק סטודנטים יש לחץ ומתפקדים לפי מה שדחוף כרגע כמו התמודדות עם הגעה ממקום למקום בהיעדר נגישות או סיום החודש עבור בעלי עסקים אבל יש כאן עוד היבטים רבים נפשיים חברתיים ומשפחתיים במצב אידיאלי ואוטופי ללא מגבלת זמן משרתי המילואים זקוקים לזמן החלמה טבעית עלינו לחשוב כיצד לתת להם את כל הכלים כדי להתקרב למצב זה.

טל גרינר: שמי טל גרינר בן עשרים ותשע המתגורר בתל אביב אני מאמן כושר במקצועי ולוחם מילואים בחטיבה חמישים וחמש שירתי מעל מאתיים ימי מילואים בשנה האחרונה בשבעה באוקטובר הייתי עם בת זוגי בחופשה בגולן שנינו הוקפצנו למילואים היא בשבע בבוקר ואני בתשע דרך הודעת וואטסאפ הבנתי שאם זה הגיע אליי בשעה כזו משהו חמור קורה כבר אחר הצהריים הייתי בלחימה בכפר עזה למשך שלושה ימים לאחר מכן הצטרפנו לאוגדה לתמרון בתוך הרצועה עד שחרורי בפברואר במהלך השירות זיהיתי כמאמן כושר פער משמעותי במערכת בנושא הכשירות הגופנית במערך המילואים יזמתי פנייה למגד שלי והצעתי לארגן מפגשי אימון לחברה גם באזרחות כך נולדה הקבוצה הראשונה של צו כושר בתל אביב בסיום כל אימון היינו מתכנסים לבירה ושם התגלה הצורך העמוק של החברה לפרוק ולשוחח כשראיתי שהיוזמה עובדת ומושכת גם אנשים מחוץ לצוות ולפלוגה שלי החלטתי להרחיב אותה לכלל מערך הלוחמים באוקטובר האחרון פתחתי את זה לכל מערך המילואים כיום הקהילה מונה מעל אלף איש מתוכם כמאתיים בתל אביב הקבוצה הפכה לקהילה של מערך הלוחם במילואים אנחנו נפגשים ומשלבים בין אימוני כושר שעוזרים בהתמודדות עם חרדה דיכאון וטראומה לבין מפגשי חברתי תומך בשיחות הכנות שמתפתחות החברה חולקים את תהליכי ההכרה שלהם כנפגעי פוסט טראומה את הקשיים שהם חווים ואת האתגרים בחזרה לשגרה השיח הזה ייחודי לאנשי מילואים כי הם מבינים אחד את השני ולא מחפשים חיבוק אלא הבנה האווירה בקבוצה אותנטית וקלילה כל הפעילות נעשית בהתנדבות מלאה ואנחנו בתהליכי הקמת עמותה אנחנו זקוקים לעזרה במספר תחומים החוזקה שלנו היא בהמשכיות אנחנו לא סדנה חד פעמית אלא קהילה שנפגשת מדי

שבוע אנחנו מתמודדים עם אתגר של מציאת מקום מתאים בחורף כשירוד גשם וזקוקים לעזרה בחשיפה ובגיוס משאבים שיאפשרו לנו למסד את הפעילות ולשלב מאמנים נוספים שהם לוחמי מילואים מתל אביב כמקום זה משמש לי כמפלט שבועי לשיתוף ושיח במסגרת תהליך ההכרה שלי.

יואב, פצוע קטוע: אני מבקש להעלות מספר נקודות מהותיות הנוגעות לתקציב ולאופי הפעילות. בנוגע להשקעה התקציבית, יש לבחון מחדש את אופייה. ההשקעה באירועי ספורט עדיפה על פני השקעה בהופעות ומסיבות. רבות מהעמותות משקיעות כיום במסיבות, אך גישה זו מחטיאה את המטרה, שכן קהל היעד, המתמודד עם פוסט-טראומה, מתקשה להימצא במקומות צפופים ורועשים. בנוסף, חשוב להדגיש את חשיבותן של קבוצות עיבוד, המאפשרות מפגש בין אנשים שחוו חוויות דומות. רק מי שהתמודד עם חוויות דומות יכול להבין באמת את האתגרים ולספק מרחב מתאים לשיתוף ועיבוד משמעותי. אבקש לקבל מידע לגבי היקף התקציב הנוכחי של העירייה ואופן חלוקתו בין הפעילויות השונות. נושא חשוב נוסף שנוגע לרווחת התושבים. לאחרונה נתקלתי ביוזמות מקומיות של תושבים המציבים שלטים ברחובות בבקשה להימנע מצפופים. חשוב להבין כי עבור אנשים הסובלים מפוסט-טראומה, רעשים פתאומיים וחזקים, כדוגמת צפופי מכוניות, מהווים טריגר משמעותי. אודה לבחינת דרכי פעולה אפשריות מצד העירייה לסיוע בהתמודדות עם תופעה זו.

מיטל להבי, סגנית ראש עיר: העירייה מקדמת הטמעת מערכת טכנולוגית חדשנית אשר תאפשר זיהוי וניטור של מקורות הרעש ומפגעי הצפופים.

ענת הוכנר, תושבת: כתושבת פעילה בעיר, ברצוני להצביע על פער תקשורתי משמעותי. העירייה שלנו, בהובלת אסף, מבצעת עבודה מרשימה, אך פועלת בבועה תקשורתית. המצב בו מרבית התושבים אינם מודעים לפעילות העירייה ולדרכי הפנייה אליה הוא בעייתי ודורש שינוי מיידי. אני קוראת להגברת השקיפות והנגשת המידע לציבור. אביטל רוזנפלד, אשת מילואימניק: ברצוני להדגיש את חשיבות הנגשת המידע בנוגע לשירותי הטיפול והתמיכה הנפשית. העירייה מציעה מענה מקיף למשפחות המילואימניקים, לנשותיהם ולילדיהם, כולל מסגרות ייעודיות לגיל הרך. העובדה שאני ואנשים נוספים בסביבתי לא היינו מודעים לשירותים אלה מחזקת את הצורך בהפצת המידע באופן נרחב יותר.

אסף זמיר, סגן ראש העיר: ראשית, ברצוני להביע הערכה על כינוס ועדה זו. העובדה שהגיעו לכאן יותר משתתפים מאשר לוועדת הכספים שהתקיימה היום בשעות העבודה, היא משמעותית. חשוב להבין שעבור מי שלא חווה באופן ישיר את המלחמה - אם כחייל במילואים, כבן משפחה, או כנפגע - קל לחשוב שהאירוע מאחורינו. אולם עבור רבים בעיר, זו מציאות חיים שתלווה אותם לנצח. עיריית תל אביב-יפו, כגוף גדול ומרובה משימות, ניצבת בפני אתגר חסר תקדים בעשורים האחרונים - התאמת העיר למציאות חדשה עבור כמות חריגה של תושבים שנפגעו. זהו תהליך שידרוש מאיתנו סבלנות והתאמות רבות. הדוגמאות של חניית נכים על המדרכות והצבת גדרות בשטח ציבורי ממחישות את האתגר של הרשות בעשיית הבחנות והתאמות. אך חשוב לציין שקיימת הסכמה ערכית מלאה בין כל הגורמים סביב השולחן, ובאמצעות תקשורת רציפה וסבירה נוכל לטפל בכל סוגיה בזמנה, תוך קביעת סדרי עדיפויות נכונים. ישיבה זו מהווה נקודת פתיחה חשובה, ואני מודה לכל המשתתפים - תושבים ועובדי עירייה - על נוכחותם והשקעתם.

חן קראוס, יו"ר: אסכם ואגיד שבדיון עלה כי הערך המרכזי שהתבלט הוא תפיסת הערבות ההדדית החזקה - מושג שנשכח במידת מה ויש להחזירו לשיח. כדור הצעירים שמוביל ומתמודד עם האתגרים בשטח, זוהי נקודת ההתחלה לבניית תכניות עבודה מותאמות. צוות מקצועי השתתף בדיון, ביניהם ענת, מנהלת רשות הדיור, מנהלת מה"ז, ליאור מתכנית ניצוץ ונציגי אגודות הסטודנטים, אשר האזינו והשמיעו את קולם. כפי שציין אסף, זוהי התנעה של מהלך



תל אביב
יפו
TEL AVIV
YAFO



עיריית תל-אביב-יפו

חן קראוס שמחוני, עו"ד
חברת מועצת העירייה
יו"ר ועדת צעירים

משמעותי. הדיון תועד במלואו - הוקלט, צולם ונרשם בפרוטוקול. הוועדה תתכנס שוב בקרוב להמשך הדיון ומעקב
אחר הטיפול בנושא.
תום הדיון